

A woman with short reddish-brown hair, wearing a black long-sleeved dress with a black belt, stands behind a chain-link fence. She is looking upwards and to the right with an expressive, somewhat distressed facial expression, her mouth open as if speaking. Her right hand is raised, palm facing forward, touching the fence. In the foreground, the backs of several women's heads are visible, some with hair tied back, suggesting she is addressing a group. The background shows green foliage and a building under a clear sky.

“Did I have a life before?!”

Op bezoek in de vrouwen-
gevangenis in Tirana

.....

Twee vrouwen in de vrouwengevangenis van Tirana. In Albanië is ook drugsbezit of prostitutie een reden voor gevangenschap.

De enige vrouwengevangenis van Albanië staat midden in de hoofdstad Tirana. Als je de wachttorens met bewaker even negeert, ziet het er allemaal niet eens onvriendelijk uit. De gevangenis lijkt een beetje op een oude boerderij, er staan bloeiende struiken op het terrein en de vrouwen mogen vrij rondlopen. Hier werkt de christelijke gevangenisorganisatie Sh.K.B.Sh. en wij mogen mee op bezoek.

DOOR MATHILDE SCHOUWSTRA

Bij binnenkomst worden we gefouilleerd en we moeten onze spullen afgeven.

Na enig overleg mag er een schrijfblok en pen mee naar binnen. De vrouwen zitten bij elkaar op het sportveld, het zijn er zo'n veertig. Er wordt zo meteen een soort minikerkdienstje gehouden, we wachten nog even op Vita, de pastoraal werker van Sh.K.B.Sh., die de viering komt leiden.

Vita is een mooie vrouw van 40, moeder van twee dochters. Ze komt uit een moslimfamilie en was zelf ook overtuigd moslima. Door gesprekken met christenen kwam ze tot geloof. Sinds een paar jaar werkt ze in de vrouwengevangenis van Tirana. Drie keer per week

komt ze ernaartoe om samen met de vrouwen te bidden, bijbelstudie te doen en hen te bemoedigen. Haar droom is een kerk, een gemeenschap van gelovigen, in de gevangenis.

Vita is ook een hartverwarmende persoonlijkheid. De viering op het sportveld is dankzij haar enthousiasme een levendig gebeuren. Vita bidt, vertelt een bijbelverhaal en er wordt gezongen. Ze heeft haar man meegenomen voor de gitaar. Een paar nieuwelingen kijken een beetje bevreemd toe, maar de meeste vrouwen doen goed mee. Ze kijken blij. Sommigen zitten arm in arm. Het ziet er gezellig uit, je vergeet bijna dat je in een gevangenis bent.

Na de viering is er tijd om met de vrouwen te praten. We

mogen ze alles vragen. Dan blijkt hoe belangrijk Vita in hun leven is. Bijvoorbeeld voor Kristina en Vilka. Op het moment dat zij in de gevangenis terecht kwamen, lag hun leven in puin. Ze hadden niets meer, ook geen hoop. Toen kwam Vita. Ze luisterde naar hun verhaal, huilde mee en was er als het nodig was. Door hen over God te vertellen, bracht ze nieuw perspectief. We zien het voor onze ogen gebeuren: tijdens onze gesprekjes met de vrouwen legt Vita af en toe even bevestigend een arm om hun schouder. Ze vertaalt hun levensverhaal met tranen in haar ogen. De vrouwen lopen met haar weg.

Het verhaal van Petrus die over het water liep is een belangrijk bijbelgedeelte voor Vita. "Bij dit verhaal gaat het vaak over Petrus, maar wat mij juist aanspreekt is dat Jezus maar voor één persoon die boottocht maakte. Eén iemand is al interessant voor Hem. Zo wil ik mijn werk ook doen. Als ik zelfs maar voor één vrouw naar de gevangenis ga, en haar met het evangelie kan bereiken, is dat mijn werk al waard."

Zoveel enthousiasme, liefde en bewogenheid. Zoveel geloof in de kracht van God die levens vernieuwt. Als er engelen op aarde bestaan, dan is Vita er één van. ◀

Elke week wordt er op het sportveld van de vrouwengevangenis in Tirana een kleine kerkdienst gehouden.

Kristina

Kristina (23) hield zich bezig met drugszaken, haar leven bestond uit glitter, glamour en veel geld. Ze was zo verwend dat ze nergens meer van kon genieten. In de gevangenis is ze tot geloof gekomen. Haar karakter is totaal veranderd: van hard en liefdeloos naar een behulpzame vriendin voor de andere vrouwen. Op de vraag of ze iets wil vertellen over haar leven vóór de gevangenis, vraagt ze zich hardop af: "Did I have a life before?!" Met andere woorden: pas nu ik God ken, weet ik wat leven is!

Vilka

Het is moeilijk te geloven als je deze lieve vrouw ziet, maar Vilka (46) was bordeelhoudster. Dat is strafbaar in Albanië. In eerste instantie snapte Vilka niets van wat ze hoorde bij de bijbelstudies van Vita. "Maar ik voelde dat God me iets te zeggen had, dus ik ging me meer concentreren." Vilka kwam tot geloof en leidt nu zelf bijbelstudies met medegevangenen. Ze is als een moeder voor hen. Ze ervaart dat God haar door haar tijd in de gevangenis heen helpt.

Vita Taja op GZB-dag!

Op zaterdag 11 juni vertelt Vita over haar werk in de vrouwengevangenis van Tirana. Kom luisteren naar haar bijzondere verhaal! Evenementenhal Gorinchem, 9.45-15.30 uur.